

Verordnungsblatt

des Generalgouverneurs

für die besetzten polnischen Gebiete

Teil II

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 10. Mai 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 10 maja 1940 r.	Nr. 37
------	--	--------

Tag Dzień	Inhalt / Treść	Seite Strona
15. 4. 40	Erste Durchführungsvorschrift zur Rundfunkordnung für das Generalgouvernement Pierwsze postanowienie wykonawcze do ordynacji radiowej dla Generalnego Gubernatorstwa	285 285
24. 4. 40	Erste Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 24. April 1940 über die Einführung eines Süßstoffmonopols im Generalgouvernement Pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 1940 r. o wprowadzeniu monopolu sztucznych środków słodzących w Generalnym Gubernatorstwie	287 287
3. 5. 40	Erste Durchführungsvorschrift zur Seifenverordnung vom 1. Februar 1940 über den Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement Pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia o mydle z dnia 1 lutego 1940 r. o Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie	290 290
26. 4. 40	Bekanntmachung über den Regierungskommissar bei der Bank Polski Obwieszczenie o komisarzu rządowym przy Banku Polskim	291 291
3. 5. 40	Bekanntmachung über den Leiter des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement Obwieszczenie o kierowniku Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie	291 291

Erste Durchführungsvorschrift

zur Rundfunkordnung
für das Generalgouvernement.

Vom 15. April 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über den Besitz und Betrieb von Rundfunkempfangsgeräten im Generalgouvernement (Rundfunkordnung) vom 13. April 1940 (Verordnungsblatt GG. I S. 167) bestimme ich:

§ 1

Antrag auf Erteilung der Rundfunkgenehmigung.

(1) Der Antrag auf Erteilung der Rundfunkgenehmigung ist bei dem für den Wohnsitz (die gewerbliche Niederlassung) des Antragstellers zuständigen Postamt auf vorgeschriebenem Formblatt schriftlich einzureichen. Die Formblätter werden bei den Postanstalten der Deutschen Post Osten unentgeltlich abgegeben.

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do ordynacji radiowej dla Generalnego
Gubernatorstwa.

Z dnia 15 kwietnia 1940 r.

W celu wykonania rozporządzenia o posiadaniu i używaniu sprzętu radiotechnicznego w Generalnym Gubernatorstwie (ordynacji radiowej) z dnia 13 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 167) zarządzam:

§ 1

Wniosek o udzielenie zezwolenia radiowego.

(1) Wniosek o udzielenie zezwolenia radiowego należy składać pisemnie, na przepisowym formularzu, do właściwego dla danego miejsca zamieszkania (siedziby przemysłowej) Urzędu Pocztowego. Formularze wydaje się bezpłatnie w urzędach pocztowych Niemieckiej Poczty Wschodu.

(2) Der Antragsteller muß bei der Anmeldung einen Personalausweis vorlegen.

§ 2

Erteilung der Rundfunkgenehmigung.

(1) Die Rundfunkgenehmigung wird durch Aus-händigung einer Genehmigungsurkunde erteilt. Sie kann allgemein oder in einzelnen Fällen auf den Besitz bestimmter Rundfunkempfangsgeräte be-schränkt werden.

(2) Die Rundfunkgenehmigung kann in keinem Falle auf einen anderen übertragen werden.

(3) Der Inhaber der Rundfunkgenehmigung ist für jeden verantwortlich, der seine Anlage benutzt.

§ 3

Aufsicht der Deutschen Post Osten.

Wo sich ein Rundfunkempfangsgerät befindet, muß zwecks Nachprüfung auch die hierfür notwen-dige Rundfunkgenehmigung vorhanden sein. Auf Verlangen sind den Beauftragten der Deutschen Post Osten die Genehmigungsurkunde und die Be-scheinigung über die Bezahlung der Rundfunkge-bühren vorzuzeigen.

§ 4

Güte des Empfangs.

(1) Für gute und störungsfreie Übermittlung der Rundfunksendungen wird keine Gewähr ge-leistet.

(2) Wird der Rundfunkempfang durch Sendeanlagen, die öffentlichen Zwecken dienen, oder durch Änderung des Sendeverfahrens oder der Wellen beeinträchtigt, so ist es Sache des Rund-funkteilnehmers, die Empfangsanlage auf seine Kosten so zu gestalten, daß sie nicht beeinträchtigt wird.

§ 5

Technische Auflagen.

(1) Durch die Empfangsgeräte dürfen Fern-melbeanlagen der Deutschen Post Osten, der deut-schen Wehrmacht und anderer Behörden des Ge-neralgouvernements sowie solche Fernmelbeanla-gen, die öffentlichen Zwecken dienen, nicht gestört werden.

(2) Antennenanlagen und Leitungen für Kopf-hörer oder Lautsprecheranschlüsse müssen so ausge-führt werden, daß sie die im Abs. 1 genannten Fernmeldeanlagen nicht gefährden, ihren Ausbau nicht behindern und keine gegenseitige elektrische Beeinflussung ermöglichen.

(3) Fernmeldeanlagen der Deutschen Post Osten dürfen nur mit Genehmigung der Deutschen Post Osten zum Anbringen von Antennen mitbenutzt werden. Erdleitungen von Fernmeldeanlagen der Deutschen Post Osten dürfen zur Erdung von Rundfunkempfangsgeräten nicht benutzt werden.

(4) Änderungen, die nach den vorstehenden Be-stimmungen erforderlich werden, hat der Rundfunk-teilnehmer auf seine Kosten sogleich durchzuführen.

(2) Wnioskodawca musi przy złożeniu wniosku przedstawić dowód osobisty.

§ 2

Udzielenie zezwolenia radiowego.

(1) Zezwolenia radiowego udziela się przez wrę-czenie pisemnego zezwolenia radiowego. Zezwolenie radiowe musi być ogólne lub, w poszczególnych wypadkach, ograniczone do posiadania ozna-czonego sprzętu radiotechnicznego.

(2) Zezwolenie radiowe nie może być w żadnym wypadku przeniesione na osobę trzecią.

(3) Posiadacz zezwolenia radiowego jest odpo-wiedzialny za każdego, kto z jego urządzenia ko-rzysta.

§ 3

Nadzór Niemieckiej Poczty Wschodu.

Tam gdzie znajduje się sprzęt radiotechniczny musi się również znajdować, w celach kontroli, konieczne dla tego sprzętu zezwolenie radiowe. Na żądanie osób, upoważnionych przez Niemiecką Poczte Wschodu należy przedstawić zezwolenie radiowe oraz kwit opłat radiowych.

§ 4

Dobroć odbioru.

(1) Za dobroć i bez zakłóceń przekazywanych audycyj radiowych nie odpowiada się.

(2) Jeżeli odbiór audycji, na skutek urządzeń nadawczych służących celom publicznym lub na skutek zmiany w nadawaniu albo też zmiany fali, ulega pogorszeniu, jest sprawą radioabonenta na koszt własny przekształcić urządzenia odbiorcze, tak aby odbiór audycyj odbywał się bez uszczerbku.

§ 5

Warunki techniczne.

(1) Urządzenia odbiorcze nie mogą zakłócać pracy urządzeń tele- i radiotechnicznych należą-cych do Niemieckiej Poczty Wschodu, Niemiec-kich Sił Zbrojnych lub innych władz Generalnego Gubernatorstwa, jak również urządzeń tele- i ra-diotechnicznych służących celom publicznym.

(2) Urządzenia antenowe, przewody do słucha-wek lub połączenia do głośników winny być tak wykonane, aby urządzeniom tele- i radiotechnicz-nym, o których mowa w ust. 1, nie zagrażały, nie przeszkadzały ich rozbudowie i nie umożliwiały wzajemnego na siebie oddziaływania elektrycznego.

(3) Wykorzystanie, przy budowie anten, urzą-dzeń tele- i radiotechnicznych należących do Nie-mieckiej Poczty Wschodu dozwolone jest tylko za zezwoleniem Niemieckiej Poczty Wschodu. Uziemienia urządzeń tele- i radiotechnicznych na-leżących do Niemieckiej Poczty Wschodu nie mogą być wykorzystane do uziemień sprzętu ra-diotechnicznego.

(4) Konieczne a wynikające z powyższych po-stanowień zmiany winien wykonywać radioabo-nent natychmiast na koszt własny.

§ 6

**Beschaffung und Instandhaltung
der Rundfunkempfangsgeräte.**

Die Beschaffung, Aufstellung und Instandhaltung der Rundfunkempfangsgeräte ist ausschließlich Sache des Rundfunkteilnehmers. Ihm obliegt es auch, die etwa erforderliche Zustimmung Dritter zur Errichtung von Antennen einzuholen.

§ 7

Rundfunkgebühr.

(1) Die Rundfunkgebühr wird erstmalig beim Aushändigen der Genehmigungsurkunde, später am Ersten jedes Monats fällig, für den sie zu entrichten ist.

(2) Die volle Monatsgebühr ist auch dann zu entrichten, wenn die Genehmigung nur für einen Teil des Monats gilt.

§ 8

Gebührenbefreiung.

Die Voraussetzungen und Einzelheiten des Verfahrens für die Befreiung von der Rundfunkgebühr bestimmt der Leiter der Deutschen Post Osten im Benehmen mit dem Leiter der Abteilung Volksaufklärung und Propaganda im Amt des Generalgouverneurs.

§ 9

Verzicht.

Der Verzicht des Rundfunkteilnehmers auf die Rundfunkgenehmigung kann zum Ende jedes Kalendermonats erklärt werden. Die Erklärung muß spätestens am 20. des Monats, mit dessen Ablauf die Genehmigung erlöschen soll, beim Zustellpostamt eingehen, andernfalls die Erklärung erst zum Ende des nächsten Kalendermonats wirksam wird.

§ 10

Inkrafttreten.

Diese Durchführungsvorschrift tritt am 1. Juli 1940 in Kraft.

Krakau, den 15. April 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete**

Im Auftrag
Dr. Laumann

§ 6

**Nabycie i utrzymanie sprzętu
radiotechnicznego.**

Nabycie, zmontowanie i utrzymanie sprzętu radiotechnicznego należy wyłącznie do radioabonenta. Jego obowiązkiem jest również wyjednanie zgody osób trzecich na założenie anteny.

§ 7

Opłaty radiowe.

(1) Pierwszą opłatę radiową należy uiszczać przy wręczeniu zezwolenia pisemnego, następne zaś pierwszego każdego miesiąca z góry.

(2) Pełną opłatę miesięczną należy uiszczać również wtedy, gdy zezwolenie jest ważne tylko na część miesiąca.

§ 8

Zwolnienie od opłat.

Warunki i szczegóły postępowania przy zwolnieniu od opłat radiowych ustala Kierownik Niemieckiej Poczty Wschodu w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Oświecenia Ludowego i Propagandy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 9

Zrzeczenie się.

Radioabonent może oświadczyć, że zrzeka się zezwolenia radiowego na koniec miesiąca kalendarzowego. Oświadczenie musi wpłynąć do Oddawczego Urzędu Poczтового najpóźniej 20-go dnia tego miesiąca, z upływem którego zezwolenie ma wygasnąć, w przeciwnym bowiem razie wypowiedzenie będzie ważne dopiero na koniec następnego miesiąca kalendarzowego.

§ 10

Wejście w życie.

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 15 kwietnia 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów**

Z polecenia
Dr. Laumann

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 24. April 1940 über die Einführung eines Süßstoffmonopols im Generalgouvernement.

Vom 24. April 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über die Einführung eines Süßstoffmonopols im Generalgouvernement vom 24. April 1940 (Verordnungsblatt GG. I S. 163) bestimme ich:

Verkehr mit Süßstoffen.

§ 1

(1) Sacharin (Benzoesäuresulfinid) darf für den Verbrauch im Generalgouvernement nur in Monopolpackungen abgegeben oder zur gewerblichen Verwendung oder Weiterveräußerung bezo-

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 1940 r. o wprowadzeniu monopolu sztucznych środków słodzących w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 24 kwietnia 1940 r.

W celu wykonania rozporządzenia o wprowadzeniu monopolu sztucznych środków słodzących w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 163) postanawiam:

Obrót sztucznymi środkami słodzącymi.

§ 1

(1) Sacharynę (kwas ortosulfobenzoesowy) wolno oddać do konsumpcji w Generalnym Gubernatorstwie tylko w opakowaniach monopolowych lub nabyć do celów przemysłowych lub odsprze-

gen werden. Die Monopolpackungen bedürfen der Genehmigung durch den Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs. Auf diesen Packungen müssen an einer in die Augen fallenden Stelle in deutscher und polnischer Sprache und in deutlich sichtbarer, leicht lesbarer und nicht verwischbarer Schrift folgende Angaben angebracht sein:

1. die Bezeichnung: „Süßstoff Sacharin“;
2. der Inhalt nach Gewicht, bei Tabletten außerdem nach der Stückzahl;
3. welcher Menge Zucker der Inhalt der Packung entspricht;
4. „Genehmigte Monopolpackung“;
5. der Kleinverkaufspreis.

(2) Der Kleinverkauf der Süßstoffe darf außer in Apotheken auch in Drogerien und Lebensmittelgeschäften und sonst von der Landwirtschaftlichen Zentralstelle im Einvernehmen mit dem örtlich zuständigen Hauptzollamt zum Vertrieb bestimmten Abgabestellen erfolgen. Der Kleinverkauf unterliegt keiner weiteren Beschränkung.

§ 2

(1) Dulcin (Phenetolkarbamid) darf im Einzelhandel nur von den Apotheken abgegeben werden, und zwar in Mengen über ein Gramm nur auf ärztliche Verschreibung.

(2) Die Abgabe darf nur in Monopolpackungen erfolgen. Auf diesen Packungen müssen an einer in die Augen fallenden Stelle in deutscher und polnischer Sprache und in deutlich sichtbarer, leicht lesbarer und nicht verwischbarer Schrift folgende Angaben angebracht sein:

1. die Bezeichnung: „Süßstoff Dulcin“;
2. der Inhalt nach Gewicht;
3. welcher Menge Zucker der Inhalt der Packung entspricht;
4. „Genehmigte Monopolpackung“;
5. der Hinweis:

„Zur strengen Beachtung! Dieser Süßstoff darf nur zur Süßung von Lebensmitteln und nur in den hierzu erforderlichen Mengen verwendet werden. Für sich, in größeren Mengen genossen, kann er schädlich wirken.“ Den gleichen Hinweis muß ein innerhalb der Packung liegender Zettel tragen.

§ 3

(1) Süßstoffe werden an die Einzelhändler, einschließlich Apotheken, und zur gewerblichen Verwendung an Unternehmen in der Regel unmittelbar von der Landwirtschaftlichen Zentralstelle abgegeben.

(2) Unternehmen, die Süßstoffe verarbeiten, müssen für jeden Bezug den Verwendungszweck angeben. Sie haben sich schriftlich zu verpflichten, die zu beziehenden Süßstoffmengen ausschließlich diesem Zweck im eigenen Betrieb zuzuführen.

(3) Zwischenverteiler (Süßstofflager) dürfen von der Landwirtschaftlichen Zentralstelle nur mit Genehmigung der Generaldirektion der Monopole bestellt werden.

daży. Opakowania monopolowe wymagają zatwierdzenia Kierownika Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. Na opakowaniach tych muszą być umieszczone na miejscu wpadającym w oczy w języku niemieckim i polskim pismem wyraźnie widocznym, łatwo czytelnym i nie dającym się zacierać dane następujące:

1. nazwa: „Sztuczny środek słodzący — Sacharyna“;
2. zawartość według wagi, przy tabletkach nadto według ilości sztuk;
3. jakiej ilości cukru zawartość opakowania odpowiada;
4. „Zatwierdzone opakowanie monopolowe“;
5. cena sprzedaży detalicznej.

(2) Detaliczna sprzedaż sztucznych środków słodzących może nastąpić nie tylko w aptekach, lecz także w drogeriach i sklepach towarów żywnościowych, tudzież w innych składach sprzedaży, wyznaczonych przez Centralny Urząd Rolniczy w porozumieniu z miejscowo właściwym Głównym Urzędem Celnym. Sprzedaż detaliczna nie podlega żadnemu innemu ograniczeniu.

§ 2

(1) Dulcynę (karbamid fenetolowy) mogą oddać w handlu detalicznym tylko apteki, a w ilościach powyżej jednego grama tylko z przepisu lekarza.

(2) Oddanie może nastąpić tylko w opakowaniach monopolowych. Na opakowaniach tych muszą być umieszczone na miejscu wpadającym w oczy w języku niemieckim i polskim pismem wyraźnie widocznym, łatwo czytelnym i nie dającym się zacierać dane następujące:

1. nazwa: „Sztuczny środek słodzący — Dulcyna“;
2. zawartość według wagi;
3. jakiej ilości cukru zawartość opakowania odpowiada;
4. „Zatwierdzone opakowanie monopolowe“;
5. wskazówka:

„Do ścisłego przestrzegania! Tego sztucznego środka słodzącego wolno używać tylko do słodzenia środków żywnościowych i tylko w koniecznych do tego ilościach. Konsumpcja samego środka w większych ilościach może być szkodliwą“. Ta sama wskazówka musi być umieszczona na kartce, znajdującej się wewnątrz opakowania.

§ 3

(1) Sztuczne środki słodzące zasadniczo oddawane będą handlarzom detalicznym łącznie z aptekami oraz przedsiębiorstwom do celów przemysłowych bezpośrednio przez Centralny Urząd Rolniczy.

(2) Przedsiębiorstwa, przerabiające sztuczne środki słodzące, muszą dla każdego nabycia podać cel przeznaczenia. Winny zobowiązać się na piśmie, że sztuczne środki słodzące nabyte będą używać wyłącznie we własnym przedsiębiorstwie i do celów podanych.

(3) Międzyrozdzielający (składnice sztucznych środków słodzących) mogą być ustanowieni przez Centralny Urząd Rolniczy tylko za zezwoleniem Generalnej Dyrekcji Monopolów.

(4) Zwischenverteiler (Süßstofflager) dürfen nur am Sitz eines Hauptzollamts errichtet werden.

§ 4

(1) Die für die Monopolpackungen vorgesehenen Angaben (§ 1 Abs. 1 und § 2 Abs. 2) sind in Form von Verschlussstreifen so anzubringen, daß eine Entnahme des Inhalts der Packungen nur unter Verletzung der Verschlussstreifen erfolgen kann.

(2) Diese Verschlussstreifen gelten als Steuerzeichen im Sinne des § 11 der Verordnung über Strafrecht und Strafverfahren für Verbrauchssteuer-, Zoll- und Monopolzuwiderhandlungen vom 24. April 1940 (Verordnungsblatt GG. I S. 175).

§ 5

(1) Die Landwirtschaftliche Zentralstelle und die Zwischenverteiler haben über den Bezug und die Abgabe von Süßstoffen in ihren Geschäftsbüchern laufend Aufzeichnungen zu machen, so daß die ordnungsgemäße Verwendung und der Verbleib der Süßstoffe einwandfrei nachweisbar sind.

(2) Die Kleinverkaufsstellen haben einfache Anschreibungen über den Bezug der Süßstoffe laufend zu führen.

(3) Die gewerblichen Unternehmen, die Süßstoff verarbeiten, haben über den Bezug und die Verwendung der Süßstoffe einfache Anschreibungen laufend zu führen.

Übergangs- und Schlußbestimmungen.

§ 6

(1) Die beim Inkrafttreten dieser Durchführungsvorschrift im freien Verkehr befindlichen Süßstoffe sind bis zum 31. Mai 1940 bei den Akzisen- und Monopolkontrollen oder bei den Hauptzollämtern anzumelden. Für die angemeldeten Mengen ist der Süßstoffaufschlag zu entrichten.

(2) Kann für die angemeldeten Süßstoffmengen der Nachweis der Entrichtung des Einfuhrzolles erbracht werden, so ist der dafür entfallende Beitrag auf den Süßstoffaufschlag anzurechnen.

(3) Das Hauptzollamt setzt den Süßstoffaufschlag durch Steuerbescheid fest. Der Süßstoffaufschlag ist binnen 30 Tagen nach der Anmeldung zu entrichten. In begründeten Ausnahmefällen kann das Hauptzollamt die Frist verlängern.

(4) Nach Ablauf der Anmeldefrist finden für vorgefundenen, nicht angemeldeten Süßstoff in anderen als Monopolpackungen die Bestimmungen des § 8 Abs. 1 der Verordnung über die Einführung eines Süßstoffmonopols im Generalgouvernement vom 24. April 1940 (Verordnungsblatt GG. I S. 163) Anwendung.

§ 7

Diese Durchführungsvorschrift tritt am 1. Mai 1940 in Kraft.

Krakau, den 24. April 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Im Auftrag
Spindler

(4) Międzyrozdzielający (składnice sztucznych środków słodzących) mogą być zakładani tylko w miejscu siedziby Głównego Urzędu Celnego.

§ 4

(1) Dane przewidziane dla opakowań monopolowych (§ 1 ust. 1 i § 2 ust. 2) należy umieszczać w postaci banderol w ten sposób, by wyjęcie zawartości opakowania mogło nastąpić tylko z uszkodzeniem banderoli.

(2) Banderole te uważa się za znaki podatkowe w rozumieniu § 11 rozporządzenia o prawie karnym i postępowaniu karnym dla wykroczeń celnych, konsumcyjno-podatkowych i monopolowych z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 175).

§ 5

(1) Centralny Urząd Rolniczy oraz składnice winny bieżąco zanotować w swych księgach handlowych przychody i rozchody sztucznych środków słodzących, a to w ten sposób, by należyte zużycie i remanent można było udowodnić bez zarzutu.

(2) Sklepy sprzedaży detalicznej winny bieżąco prowadzić proste notatki o nabywaniu sztucznych środków słodzących.

(3) Przedsiębiorstwa przemysłowe, przerabiające sztuczne środki słodzące, winny bieżąco prowadzić proste notatki o nabywaniu i zużyciu sztucznych środków słodzących.

Postanowienie przejściowe i końcowe.

§ 6

(1) Sztuczne środki słodzące, znajdujące się w chwili wejścia w życie niniejszego postanowienia wykonawczego w wolnym obrocie należy do dnia 31 maja 1940 r. zgłosić urzędowi akcyz i monopolów lub Głównemu Urzędowi Celnym. Od zgłoszonych ilości sztucznych środków słodzących należy uiścić dodatek na sztuczne środki słodzące.

(2) Jeżeli co do zgłoszonych ilości sztucznych środków słodzących można udowodnić, że uiszczono zostało cło przywozowe, wówczas kwotę odnośną zaliczyć na poczet dodatku na sztuczne środki słodzące.

(3) Główny Urząd Celny ustala dodatek na sztuczne środki słodzące nakazem płatniczym. Dodatek na sztuczne środki słodzące należy uiścić w ciągu 30 dni po zgłoszeniu. W wypadkach wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych Główny Urząd Celny może termin przedłużyć.

(4) Po upływie terminu zgłoszenia — co do nie zgłoszonych sztucznych środków słodzących a wykrytych w innych opakowaniach niż monopolowych — stosuje się przepisy § 8 ust. 1 rozporządzenia o wprowadzeniu monopolu sztucznych środków słodzących w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 163).

§ 7

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 24 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Spindler

Erste Durchführungsvorschrift

**zur Seifenverordnung vom 1. Februar 1940
über den Verband der Seifenfabriken
im Generalgouvernement.**

Vom 3. Mai 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über die Herstellung und den Vertrieb von Seifen und Waschmitteln aller Art (Seifenverordnung vom 1. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 46) bestimme ich:

§ 1

Aufgaben des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement.

(1) Der Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement regelt und überwacht die Herstellung und den Verkehr mit Erzeugnissen von Seifen, Waschmitteln und Scheuermitteln aller Art einschließlich der Zuteilung der zur Herstellung dieser Waren erforderlichen Rohstoffe.

(2) Der Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement ist berechtigt, im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs Bestimmungen über die Herstellung, Verteilung, Lagerung, den Absatz und Verbrauch dieser Waren zu treffen.

(3) Der Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement bestimmt bei den nach § 3 der Seifenverordnung zugelassenen Herstellern Art und Menge der herzustellenden Erzeugnisse.

§ 2

Verbandsmitgliedschaft.

Mitglieder des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement sind alle nach § 3 der Seifenverordnung zugelassenen Hersteller von Seifen und Waschmitteln aller Art.

§ 3

Verbandsleitung.

Der Verband wird geleitet und vertreten durch den Leiter des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement, der vom Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs im Einvernehmen mit dem Leiter der Dienststelle für den Vierjahresplan im Generalgouvernement ernannt und abberufen wird.

§ 4

Verbandsgechäftsführung.

(1) Die Geschäfte des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement werden von seinem Leiter ehrenamtlich geführt. Diesem sind seine tatsächlich erwachsenen Ausgaben zu vergüten.

(2) Der Leiter des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement kann Angestellte auf Grund eines schriftlichen Privatdienstvertrages einstellen und entlohnen.

(3) Zur Deckung der Verwaltungskosten sind Umlagen von den Mitgliedern an den Verband abzuführen, welche vorher von dem Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs zu genehmigen sind.

Pierwsze postanowienie wykonawcze

**do rozporządzenia o mydle z dnia 1 lutego 1940 r.
o Związku Fabryk Mydła w Generalnym
Gubernatorstwie.**

Z dnia 3 maja 1940 r.

W celu wykonania rozporządzenia o wyrobie i sprzedaży mydel i środków do prania wszelkiego rodzaju (rozporządzenia o mydle) z dnia 1 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 46) postanawiam:

§ 1

Zadania Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie.

(1) Związek Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie reguluje i czuwa nad wyrobem i obrotem wyrobami mydła, środkami do prania i szorowania wszelkiego rodzaju łącznie z przydziałem surowców, koniecznych do wyrobu tych towarów.

(2) Związek Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie jest uprawniony do wydawania w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora postanowień o wyrobie, rozdziale, magazynowaniu, zbyciu i konsumpcji tych towarów.

(3) Związek Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie wyznaczy producentom, dopuszczonym zgodnie z § 3 rozporządzenia o mydle, rodzaj i ilość wyrobów mających być wytwarzanych

§ 2

Członkowie Związku.

Członkami Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie są wszyscy wytwórcy mydel i środków do prania wszelkiego rodzaju, dopuszczeni w myśl § 3 rozporządzenia o mydle.

§ 3

Kierownictwo Związku.

Związkiem kieruje i Związek reprezentuje kierownik Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie, którego mianuje i zwalnia Kierownik Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora w porozumieniu z Kierownikiem Urzędu dla planu czteroletniego w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 4

Prowadzenie spraw Związku.

(1) Sprawy Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie prowadzi jego kierownik honorowo. Kierownikowi należy się zwrot rzeczywistych wydatków.

(2) Kierownik Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie może pracowników przyjąć do pracy i płacić im wynagrodzenia w myśl pisemnie zawartej prywatnej umowy o pracę.

(3) Dla pokrycia kosztów zarządu członkowie winni uiszczać repartycje, które winny być uprzednio zatwierdzone przez Kierownika Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(4) Nach Abschluß des Rechnungsjahres hat der Leiter des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement über alle Einnahmen und Ausgaben dem Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs Rechnung zu legen.

(4) Po zamknięciu roku obrachunkowego kierownik Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie winien Kierownikowi Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora złożyć sprawozdanie rachunkowe o wszystkich wpływach i wydatkach.

Krakau, den 3. Mai 1940.

Krakau (Kraków), dnia 3 maja 1940 r.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete**
Im Auftrag
Dr. Z e h j s c h e

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów**
Z polecenia
Dr. Z e t z s c h e

Bekanntmachung

über den Regierungskommissar bei der Bank Polski.

Vom 26. April 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete hat zum Regierungskommissar bei der Bank Polski den

Bankdirektor Oscar S l a d e c z e k
ernannt.

Krakau, den 26. April 1940.

**Der Leiter
der Bankaufsichtsstelle
für das Generalgouvernement**
Dr. P a e r s c h

Obwieszczenie

o komisarzu rządowym przy Banku Polskim.

Z dnia 26 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów mianował komisarzem rządowym przy Banku Polskim

dyrektora bankowego Oskar'a S l a d e c z e k.

Krakau (Kraków), dnia 26 kwietnia 1940 r.

**Kierownik
Urzędu Nadzoru Bankowego
dla Generalnego Gubernatorstwa**
Dr. P a e r s c h

Bekanntmachung

über den Leiter des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement.

Vom 3. Mai 1940.

Auf Grund des § 4 Abs. 2 der Seifenverordnung vom 1. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 46) mache ich bekannt:

Ich habe im Einvernehmen mit dem Leiter der Dienststelle für den Vierjahresplan den

Generaldirektor Hermann Rigele,
Warschau, Nowy Zjazd 1, zum Leiter des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement bestellt.

Krakau, den 3. Mai 1940.

**Der Leiter
der Abteilung Wirtschaft
im Amt des Generalgouverneurs**
Dr. Z e h j s c h e

Obwieszczenie

o kierowniku Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 3 maja 1940 r.

Na mocy § 4 ust. 2 rozporządzenia o mydle z dnia 1 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 46) obwieszczam:

Ustanowiłem w porozumieniu z Kierownikiem Urzędu dla planu czteroletniego

dyrektora generalnego Hermann'a Rigele,

Warschau (Warszawa), Nowy Zjazd 1
kierownikiem Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie.

Krakau (Kraków), dnia 3 maja 1940 r.

**Kierownik
Wydziału Gospodarki przy Urzędzie
Generalnego Gubernatora**
Dr. Z e t z s c h e

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (R.M. 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der Seittige Bogen zu Zloty 0,60 (R.M. 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postfach 110. Bezueher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postkontkonto Warschau Nr. 400, Bezueher im deutschen Reichsgebiet auf das Postkontkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierrweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II

Wydawany przez Wydział Ustawodawczy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów, Krakau (Kraków) 20, Aleja Mickiewicza 30. — Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), ulica Wielopole 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM 7,20) włącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora. Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 100, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GGP. I wzgl. II.

Das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete

wird im Generalgouvernement vom 1. April 1940 ab durch die
Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs
Kraukau 1, Postschließfach 110
ausgeliefert.

Bestellungen sind dorthin zu richten. Der Bezugspreis kann auf das Post-
scheckkonto Warschau Nr. 400 eingezahlt werden.

Die Belieferung derjenigen Besteller, die das Verordnungsblatt bisher durch
das Verlagsamt erhielten, wird keine Unterbrechung erfahren.

Dziennik rozporządzeń Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów

wydawany będzie na obszarze Generalnego Gubernatorstwa
od dnia 1 kwietnia 1940 r. przez

urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora
Kraukau (Krauków) 1, skrytka pocztowa 110

Zamówienia należy kierować pod wyżej wymieniony adres. Cenę prenumeraty
wplacić można na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400.
Doręczenie Dziennika tym abonentom, którym Dziennik rozporządzeń dotych-
czas doręczony został przez urząd wydawniczy, nie ulegnie przerwie.

Das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete

wird nach dem deutschen Reichsgebiet vom 1. April 1940 ab durch die
Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs
Kraukau 1, Postschließfach 110
ausgeliefert.

Bestellungen sind dorthin zu richten. Der Bezugspreis kann auf das Post-
scheckkonto Berlin Nr. 41800 eingezahlt werden.

Die Belieferung derjenigen Besteller, die das Verordnungsblatt bisher durch
den Deutschen Rechtsverlag erhielten, wird keine Unterbrechung erfahren.